

Designing an Intelligent Risk Management Model in the Supply Chain Using Machine Learning Techniques

Mohammad Amin Hejazi Far

PhD in Public Administration, Public Policy Orientation, University of Kurdistan, Kurdistan, Iran.

Abbas Ghafari

PhD student in Business Administration, Entrepreneurship Orientation, Malayer University, Hamedan, Iran.

Mani Soltani

PhD in Business Administration, International Orientation, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

Abstract

Risk management in the supply chain is one of the important challenges in the business world that has a great impact on the performance of organizations. In this research, an intelligent model of risk management in the supply chain is designed using machine learning techniques. The purpose of this model is to identify and assess risks, predict their effects, and provide strategies for optimizing strategies based on large and complex data. By using machine learning algorithms such as decision trees, neural networks, and support vector machines, the proposed model is able to simulate and predict risks more accurately and quickly. The results of this research show that this intelligent model can be effective in improving decision-making and increasing the resilience of the supply chain. Ultimately, this model helps organizations to effectively manage risks and reduce the costs of crises. This study can be used as a basis for further research on the application of machine learning in supply chain risk management.

Keywords: Risk management, supply chain, machine learning, intelligent model, risk prediction

How to Cite: Hejazi Far, M. A. , Ghafari, A. and Soltani, M. (2024). Designing an Intelligent Risk Management Model in the Supply Chain Using Machine Learning Techniques. Journal of Intelligent Strategic Management, 3(2), 57-72.

doi: bumara.3.2.15564.35879842588

Intelligent Strategic Management (JISM) in Development and Evolution is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License.

© Authors

– Corresponding Author: Mohammad Amin Hejazi Far 2024@gmail.com

طراحی مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین

دکتری مدیریت دولتی، گرایش خط مشی گذاری عمومی، دانشگاه
کردستان، کردستان، ایران

محمد امین حجازی فر *

دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی، گرایش کارآفرینی، دانشگاه
ملایر، همدان، ایران.

عباس غفاری

دکترای مدیریت بازرگانی، گرایش بین الملل، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

مانی سلطانی

چکیده

مدیریت ریسک در زنجیره تأمین یکی از چالش‌های مهم در دنیای کسب‌وکار است که تأثیر زیادی بر عملکرد سازمان‌ها دارد. در این تحقیق، مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین طراحی شده است. هدف از این مدل، شناسایی و ارزیابی ریسک‌ها، پیش‌بینی اثرات آن‌ها و ارائه راهکارهای بهینه‌سازی استراتژی‌ها با توجه به داده‌های بزرگ و پیچیده است. با استفاده از الگوریتم‌های یادگیری ماشین مانند درخت تصمیم، شبکه‌های عصبی و ماشین‌های بردار پشتیبان، مدل پیشنهادی قادر است ریسک‌ها را به صورت دقیق‌تر و سریع‌تر شبیه‌سازی و پیش‌بینی کند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که این مدل هوشمند می‌تواند در بهبود تصمیم‌گیری‌ها و افزایش تاب‌آوری زنجیره تأمین مؤثر باشد. در نهایت، این مدل به سازمان‌ها کمک می‌کند تا ریسک‌ها را به نحو مؤثری مدیریت کرده و هزینه‌های ناشی از بحران‌ها را کاهش دهند. این مطالعه می‌تواند به عنوان پایه‌ای برای تحقیقاتی بیشتر در زمینه به کارگیری یادگیری ماشین در مدیریت ریسک زنجیره تأمین مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: مدیریت ریسک، زنجیره تأمین، یادگیری ماشین، مدل هوشمند، پیش‌بینی ریسک

استناد به این مقاله: حجازی فر، محمد امین و غفاری، عباس و سلطانی، مانی. (۱۴۰۳). طراحی مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین. مدیریت استراتژیک هوشمند، ۳(۲)، ۷۲-۵۷.

مدیریت استراتژیک هوشمند (JISM) در توسعه و تکامل تحت مجوز بین‌المللی کپی‌رایت کامنز با شرایط انتساب-غیرتجاری ۴.۰ منتشر می‌شود.

© نویسندگان

مقدمه

مدیریت ریسک در زنجیره تأمین به عنوان یکی از چالش های اساسی در دنیای کسب و کارهای مدرن مطرح است. زنجیره تأمین امروزی به دلیل پیچیدگی ها، تعاملات بین سازمانی، و جهانی شدن به طور فزاینده ای تحت تأثیر ریسک های مختلفی قرار می گیرد. ریسک ها در زنجیره تأمین می توانند از منابع داخلی و خارجی نشأت بگیرند و تأثیرات منفی زیادی بر عملکرد و سودآوری سازمان ها داشته باشند. به طور خاص، در مواجهه با بحران های جهانی مانند پاندمی ها، بحران های اقتصادی و تغییرات اقلیمی، مدیریت ریسک در زنجیره تأمین اهمیت بیشتری یافته است.

در این راستا، استفاده از تکنیک های یادگیری ماشین برای شناسایی، ارزیابی و پیش بینی ریسک ها در زنجیره تأمین می تواند یک راهکار مؤثر باشد. یادگیری ماشین، که به عنوان شاخه ای از هوش مصنوعی شناخته می شود، امکان تحلیل داده های حجیم و پیچیده را فراهم کرده و به سازمان ها این امکان را می دهد که پیش بینی دقیقی از ریسک ها و بحران های احتمالی داشته باشند. استفاده از الگوریتم های یادگیری ماشین در مدیریت ریسک، به ویژه در زنجیره تأمین، می تواند به طور چشمگیری کارایی و دقت تصمیم گیری را افزایش دهد.

هدف از این مقاله طراحی یک مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک های یادگیری ماشین است. در این مقاله، با بهره گیری از الگوریتم های یادگیری ماشین، مدل هایی برای شناسایی و ارزیابی ریسک ها در زنجیره تأمین طراحی خواهد شد که به مدیران این امکان را می دهد تا با بهره گیری از داده های موجود، تصمیمات بهتری برای کاهش ریسک ها و بهبود عملکرد زنجیره تأمین اتخاذ کنند. این تحقیق به تحلیل و طراحی رویکردهای مختلف یادگیری ماشین در مدیریت ریسک پرداخته و تلاش خواهد کرد تا یک مدل جامع و کاربردی برای بهبود عملکرد و کاهش ریسک های زنجیره تأمین ارائه دهد.

مبانی نظری

مدیریت ریسک در زنجیره تأمین

زنجیره تأمین به عنوان مجموعه‌ای از فرآیندها و فعالیت‌ها تعریف می‌شود که کالاها و خدمات را از تأمین‌کنندگان به مشتریان منتقل می‌کند. این زنجیره به‌طور کلی شامل تأمین‌کنندگان، تولیدکنندگان، توزیع‌کنندگان، خرده‌فروشان و مشتریان نهایی است. به دلیل ویژگی‌های پیچیده و جهانی زنجیره‌های تأمین، این زنجیره‌ها به‌طور مداوم در معرض انواع مختلفی از ریسک‌ها قرار دارند. ریسک‌های موجود در زنجیره تأمین می‌توانند شامل ریسک‌های مالی، عملیاتی، قانونی، فناوری، منابع انسانی و محیط زیستی باشند (دانشور و نیکخواه، ۱۴۰۱). از آنجایی که ریسک‌ها می‌توانند تأثیرات قابل توجهی بر کارایی و سودآوری سازمان‌ها بگذارند، مدیریت مؤثر ریسک‌ها در زنجیره تأمین به‌ویژه در دنیای پیچیده و پویا امروز از اهمیت بالایی برخوردار است (بیات و شاه‌محمدی، ۱۴۰۰).

مدیریت ریسک در زنجیره تأمین به‌طور کلی شامل شناسایی، ارزیابی، تحلیل و کاهش ریسک‌ها است. هدف اصلی این فرآیند، جلوگیری از وقوع بحران‌ها و یا کاهش اثرات منفی آن‌ها بر فرآیندهای تجاری است. به‌منظور انجام این فرآیند، سازمان‌ها باید به‌طور مداوم ریسک‌های جدید را شناسایی کنند و تدابیر لازم برای کاهش یا انتقال آن‌ها را اتخاذ نمایند (دشتی و خلیلی، ۱۴۰۰). یکی از ابزارهای رایج برای مدیریت ریسک، استفاده از رویکردهای پیشرفته برای تجزیه و تحلیل داده‌های موجود در زنجیره تأمین است که در این زمینه، استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین به‌شدت مؤثر واقع شده است.

یادگیری ماشین و کاربرد آن در مدیریت ریسک

یادگیری ماشین، یکی از زیرشاخه‌های هوش مصنوعی است که به سیستم‌ها این امکان را می‌دهد تا از داده‌های تجربی یاد بگیرند و به‌طور خودکار تصمیم‌گیری کنند. این تکنیک در حال حاضر در بسیاری از زمینه‌ها به‌ویژه در مدیریت ریسک در زنجیره تأمین کاربرد فراوانی دارد. یادگیری ماشین توانایی پردازش و تجزیه و تحلیل داده‌های بزرگ و پیچیده را داراست، که این امر به‌ویژه در شناسایی الگوهای پنهان و پیش‌بینی بحران‌ها مفید است (محمدی و فرزاد، ۱۴۰۱). الگوریتم‌های مختلف یادگیری ماشین مانند درخت تصمیم، شبکه‌های عصبی مصنوعی، و الگوریتم‌های خوشه‌بندی می‌توانند در شبیه‌سازی و پیش‌بینی شرایط بحرانی زنجیره تأمین مفید واقع شوند.

یکی از مهم ترین کاربردهای یادگیری ماشین در مدیریت ریسک، شناسایی و ارزیابی ریسک ها در سطوح مختلف زنجیره تأمین است. الگوریتم های یادگیری ماشین می توانند با تحلیل داده ها، به شناسایی ریسک های احتمالی و پیش بینی وقوع آنها کمک کنند. برای مثال، شبکه های عصبی مصنوعی می توانند به شبیه سازی سناریوهای مختلف ریسک و تحلیل رفتار سیستم های پیچیده زنجیره تأمین پردازند (کریمی و جلیلیان، ۱۴۰۰). این تحلیل ها می توانند به سازمان ها این امکان را دهند که با شناسایی عوامل ریسک زاء اقدامات پیشگیرانه ای را برای کاهش اثرات آنها انجام دهند.

علاوه بر این، الگوریتم های یادگیری ماشین به کمک تحلیل داده های تاریخی، می توانند الگوهای رفتاری در گذشته را شناسایی کرده و پیش بینی هایی دقیق تر در خصوص وقوع ریسک ها ارائه دهند. استفاده از این روش ها به ویژه در تحلیل ریسک های مرتبط با تأمین کنندگان و تغییرات تقاضا بسیار مفید است. همچنین، یادگیری ماشین می تواند در شبیه سازی بحران ها و شناسایی نقاط ضعف در زنجیره تأمین کمک کند، که این امر می تواند منجر به افزایش انعطاف پذیری و کاهش زمان واکنش در برابر بحران ها شود (امامی و رضایی، ۱۴۰۱).

یادگیری ماشین و الگوریتم های پیشرفته دیگر، همچنین در زمینه هایی مانند بهینه سازی موجودی، کاهش هزینه ها و پیش بینی تقاضا در زنجیره تأمین کاربرد دارند. این الگوریتم ها به سازمان ها این امکان را می دهند که پیش بینی های دقیقی در خصوص تقاضا، تأمین مواد و موجودی ها داشته باشند و به این ترتیب، از بروز مشکلات و ریسک های مربوط به کمبود یا اضافه بود موجودی جلوگیری کنند (جعفری و میرزایی، ۱۴۰۰).

مدل های یادگیری ماشین در مدیریت ریسک زنجیره تأمین

در سال های اخیر، مدل های مختلفی برای استفاده از یادگیری ماشین در مدیریت ریسک زنجیره تأمین معرفی شده است. از جمله مدل های رایج، مدل های مبتنی بر الگوریتم های درخت تصمیم، شبکه های عصبی، و ماشین های بردار پشتیبانی (SVM) هستند. این مدل ها می توانند به شناسایی و پیش بینی ریسک ها کمک کنند و به مدیران اطلاعات کافی برای اتخاذ تصمیمات استراتژیک ارائه دهند (عابدینی و شریفی، ۱۴۰۱). به طور مثال، درخت های تصمیم به عنوان یکی از ساده ترین و در عین حال مؤثرترین

ابزارهای یادگیری ماشین، به طور وسیع در شبیه سازی فرآیندهای تصمیم گیری مورد استفاده قرار می گیرند و می توانند در شناسایی الگوهای ریسک مؤثر واقع شوند.

همچنین، ماشین های بردار پشتیبانی به عنوان یکی از تکنیک های پیشرفته یادگیری ماشین، در طبقه بندی داده ها و شناسایی الگوهای ریسک در زنجیره تأمین کاربرد دارند. این تکنیک به ویژه در مواقعی که داده ها از پیچیدگی های زیادی برخوردار باشند، می تواند به شناسایی دقیق تری از ریسک ها کمک کند (کاظمی و جعفری، ۱۴۰۱).

روش تحقیق

در تحقیق حاضر که با هدف طراحی مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک های یادگیری ماشین انجام می شود، از روش تحقیق تحلیل مضمون (Content Analysis) بهره گرفته شده است. این روش تحقیقی به طور خاص برای تجزیه و تحلیل داده های کیفی مناسب است و به محقق این امکان را می دهد که با شناسایی، طبقه بندی و تفسیر مضامین اصلی و فرعی، به درک عمیقی از پدیده های پیچیده و ابعاد مختلف آن ها دست یابد. در این راستا، از تحلیل مضمون برای پردازش داده های حاصل از مصاحبه ها و گزارش های کارشناسی استفاده می شود تا به شکل سیستماتیک و منظم الگوها و الگوهای رفتاری شناسایی شوند و به این ترتیب، ابعاد مختلف مدل هوشمند مدیریت ریسک تحلیل گردد.

تحلیل مضمون یک روش تحقیق کیفی است که از داده های متنی (مانند مصاحبه ها، گزارش ها، مقالات و سایر منابع کیفی) برای شناسایی الگوهای پنهان، مضامین اصلی و فرعی استفاده می کند. این روش به ویژه در تحقیقاتی که قصد دارند تا به تحلیل مسائل پیچیده و چندبعدی بپردازند، ابزاری کارآمد به حساب می آید. با استفاده از این روش، محقق قادر است تا اطلاعات موجود را به صورت مفهومی و ساختاریافته تحلیل کند و در نهایت به یک درک جامع از موضوع تحقیق دست یابد. در این تحقیق، هدف از تحلیل مضمون، استخراج الگوهای مرتبط با مدیریت ریسک و بررسی نحوه استفاده از یادگیری ماشین در شبیه سازی و پیش بینی ریسک های مختلف در زنجیره تأمین است.

مراحل روش تحقیق

برای انجام این تحقیق با استفاده از روش تحلیل مضمون، مراحل زیر به طور دقیق طی خواهد شد:

۱. **تعیین اهداف تحقیق و سوالات اصلی:** هدف اصلی این تحقیق طراحی یک مدل هوشمند برای مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین است. در این راستا، سوالات اصلی تحقیق به طور عمده حول محورهای شناسایی انواع ریسک‌های موجود در زنجیره تأمین، نحوه پیش‌بینی و کاهش این ریسک‌ها با استفاده از یادگیری ماشین و چالش‌ها و فرصت‌های مرتبط با پیاده‌سازی این مدل در دنیای واقعی شکل می‌گیرند.

۲. **جمع‌آوری داده‌ها:** برای جمع‌آوری داده‌ها از روش‌های کیفی همچون مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با خبرگان، اساتید دانشگاهی و مدیران اجرایی در حوزه‌های مختلف زنجیره تأمین و فناوری اطلاعات استفاده خواهد شد. علاوه بر مصاحبه‌ها، مستندات و گزارش‌های اجرایی مرتبط با مدیریت ریسک و یادگیری ماشین نیز مورد بررسی قرار خواهند گرفت تا داده‌های کامل و متنوعی برای تحلیل فراهم شود.

۳. **انتخاب نمونه‌ها:** در این تحقیق از روش نمونه‌گیری گلوله برفی هدفمند استفاده می‌شود. این روش نمونه‌گیری به‌ویژه در تحقیقاتی که به دنبال دسترسی به داده‌های دقیق و غنی از افراد متخصص در یک حوزه خاص هستند، بسیار کارآمد است. در ابتدا از افراد آگاه و باتجربه در حوزه مدیریت ریسک و یادگیری ماشین دعوت به همکاری می‌شود، و سپس از طریق معرفی افراد مرتبط دیگر، نمونه‌گیری انجام خواهد شد. این روش به محقق کمک می‌کند تا به‌طور مستمر به منابع اطلاعاتی معتبر و تخصصی دست یابد.

۴. **تحلیل داده‌ها:** در این مرحله، از روش تحلیل مضمون برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده خواهد شد. ابتدا داده‌های کیفی موجود به صورت دقیق کدگذاری خواهند شد و سپس کدهای فرعی از داده‌ها استخراج می‌شوند. این کدها بر اساس شباهت‌های مفهومی و موضوعی به دسته‌های بزرگتری از مضامین اصلی تخصیص داده می‌شوند. در نهایت، این داده‌های ساختار یافته به‌منظور تحلیل‌های بعدی آماده می‌شوند.

۵. **تف سیر و تحلیل یافته‌ها:** پس از استخراج کدها و دسته‌بندی مضامین، نتایج به صورت تفسیر شده و تحلیل شده ارائه خواهند شد. این تحلیل‌ها شامل تحلیل‌های مفهومی و تطبیقی خواهند بود که به شناسایی و درک الگوهای موجود در داده‌ها کمک می‌کنند. این نتایج نشان‌دهنده نحوه تعامل یادگیری ماشین و مدیریت ریسک در زنجیره تأمین هستند و می‌توانند راهنمایی برای طراحی مدل‌های هوشمند مدیریت ریسک در عمل باشند.

۶. **نتیجه‌گیری و پیشنهادات:** در این مرحله، بر اساس یافته‌های تحقیق، مدل هوشمند مدیریت ریسک برای زنجیره تأمین طراحی خواهد شد. این مدل شامل فرآیندهای شبیه سازی و پیش‌بینی ریسک‌ها با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین است. علاوه بر این، پیشنهاداتی برای پیاده سازی این مدل در سازمان‌ها و بررسی چالش‌ها و فرصت‌ها در مراحل مختلف زنجیره تأمین ارائه خواهد شد.

در نهایت، این تحقیق با استفاده از روش تحلیل مضمون به شکل علمی و ساختار یافته به طراحی مدل‌های هوشمند برای مدیریت ریسک در زنجیره تأمین می‌پردازد که می‌تواند بر بهبود فرآیندهای تصمیم‌گیری و پیش‌بینی ریسک‌ها در سطح کلان و میانه تأثیرگذار باشد.

جدول ۱. کدهای فرعی و مضامین استخراجی تحقیق

مضمون اصلی	کدهای فرعی
مضمون ۱: ریسک‌های مالی	شناسایی ریسک‌های مالی در زنجیره تأمین، تحلیل اثرات نوسانات ارزی، ارزیابی تأثیر تغییرات نرخ بهره، تحلیل ریسک‌های مرتبط با نقدینگی و پرداخت‌ها
مضمون ۲: ریسک‌های تأمین کننده	شناسایی ریسک‌های تأمین کننده، وابستگی بیش از حد به یک تأمین کننده خاص، مشکلات مرتبط با کیفیت تأمین کنندگان، تغییرات در ظرفیت تأمین کننده
مضمون ۳: ریسک‌های لجستیکی	مشکلات مرتبط با تأخیر در حمل و نقل، ارزیابی ریسک‌های حمل و نقل بین‌المللی، مسائل مربوط به حمل و نقل داخل کشور، چالش‌های مربوط به توزیع و تحویل کالاها
مضمون ۴: ریسک‌های قانونی	ریسک‌های مرتبط با قوانین و مقررات، شناسایی چالش‌های قانونی در تعامل با تأمین کنندگان، عدم تطابق با استانداردهای قانونی، تأثیر تغییرات قانونی بر ریسک‌ها
مضمون ۵: ریسک‌های بازار	تحلیل رفتار مصرف کننده و تغییرات بازار، پیش‌بینی تقاضای بازار، تحلیل روندهای بازار، تحلیل اثرات رقابت بر بازار و تأمین کنندگان، شناسایی نوسانات قیمتی در بازار

مضمون اصلی	کدهای فرعی
مضمون ۶: ریسک‌های تکنولوژیکی	شناسایی ریسک‌های تکنولوژیکی و سایبری، آسیب‌پذیری در برابر حملات سایبری، مشکلات مربوط به امنیت داده‌ها، نیاز به به‌روزرسانی سیستم‌ها و نرم‌افزارها
مضمون ۷: ریسک‌های غیرمترقبه	پیش‌بینی حوادث غیرمترقبه (فاجعه‌ها، بلایای طبیعی)، شبیه‌سازی اثرات بلایای طبیعی بر زنجیره تأمین، تحلیل بحران‌های غیرمنتظره و تأثیرات آن‌ها بر عملیات
مضمون ۸: ریسک‌های کیفیت	عدم تطابق با استانداردها و الزامات تولید، ارزیابی تأثیرات کیفیت بر ریسک‌ها، مشکلات مربوط به کنترل کیفیت، تحلیل اثرات کمبود مواد اولیه با کیفیت پایین
مضمون ۹: ریسک‌های عدم قطعیت	تحلیل عدم قطعیت در عرضه مواد اولیه، شبیه‌سازی عدم قطعیت در پیش‌بینی نیازمندی‌ها، تأثیر تغییرات در تأمین منابع بر روند تولید و تحویل کالاها
مضمون ۱۰: کاربرد یادگیری ماشین	مدل‌های یادگیری ماشین در پیش‌بینی ریسک‌ها، الگوریتم‌های پیش‌بینی در شبیه‌سازی ریسک‌ها، تحلیل داده‌های بزرگ در مدیریت ریسک، استفاده از شبکه عصبی برای شبیه‌سازی بحران‌ها

تحلیل و تفسیر جدول کدها و مضامین اصلی

در تحقیق حاضر، ما به تحلیل و شبیه‌سازی ریسک‌ها در زنجیره تأمین با استفاده از یادگیری ماشین می‌پردازیم. بنابراین، استخراج و طبقه‌بندی کدهای فرعی در قالب مضامین اصلی به ما کمک می‌کند تا ابعاد مختلف ریسک‌ها را بررسی کنیم و مدل‌هایی دقیق‌تر برای پیش‌بینی و مدیریت این ریسک‌ها طراحی کنیم.

۱. مضمون ۱: ریسک‌های مالی

این مضمون به تحلیل تمامی ریسک‌های مالی که می‌تواند بر عملکرد زنجیره تأمین تأثیرگذار باشد، پرداخته است. در این بخش، شناسایی ریسک‌های مالی مانند نوسانات ارزی و تغییرات نرخ بهره در تصمیم‌گیری‌های استراتژیک اهمیت بسیاری دارد. در عمل، این ریسک‌ها می‌توانند تأثیرات گسترده‌ای بر روی هزینه‌های تولید، تأمین و توزیع کالاها داشته باشند. به همین دلیل، مدل‌های هوشمند مدیریت ریسک باید قابلیت پیش‌بینی و شبیه‌سازی این نوع ریسک‌ها را داشته باشند.

۲. مضمون ۲: ریسک‌های تأمین‌کننده

این مضمون بر شناسایی ریسک‌هایی که از تأمین‌کنندگان ناشی می‌شود تمرکز دارد. یکی از مهم‌ترین چالش‌ها در زنجیره تأمین وابستگی به تأمین‌کنندگان خاص است. در صورت بروز مشکل در این تأمین‌کنندگان، زنجیره تأمین ممکن است با اختلالات جدی مواجه شود. به همین دلیل، مدل‌های مدیریت ریسک باید قادر به ارزیابی ظرفیت تأمین‌کنندگان و مدیریت تغییرات احتمالی در آن‌ها باشند.

۳. مضمون ۳: ریسک‌های لجستیکی

مشکلات مرتبط با حمل و نقل و تأخیر در این فرایند، یکی از مهم‌ترین عواملی است که می‌تواند به افزایش هزینه‌ها و تأخیر در تحویل کالا منجر شود. این موضوع به ویژه در زنجیره‌های تأمین بین‌المللی بسیار حساس است. بنابراین، مدل‌های مدیریت ریسک باید بتوانند تأثیرات این ریسک‌ها را شبیه‌سازی کنند و در صورتی که پیش‌بینی شده باشد، راهکارهایی برای کاهش آن‌ها ارائه دهند.

۴. مضمون ۴: ریسک‌های قانونی

با توجه به تغییرات پیوسته در قوانین و مقررات بین‌المللی و داخلی، ریسک‌های قانونی به یکی از نگرانی‌های عمده در زنجیره تأمین تبدیل شده است. برای مثال، تغییرات در قوانین تجارت بین‌المللی یا استانداردهای محیط‌زیستی می‌تواند به تأخیر در تولید و توزیع کالا منجر شود. مدل‌های هوشمند باید به‌طور مداوم به‌روزرسانی شوند تا تغییرات قوانین را پیش‌بینی کنند و اقدامات مناسب برای مقابله با آن‌ها اتخاذ کنند.

۵. مضمون ۵: ریسک‌های بازار

این مضمون به تغییرات در رفتار مصرف‌کننده و تغییرات بازار اشاره دارد که می‌تواند تأثیر زیادی بر پیش‌بینی تقاضا و استراتژی‌های تولید داشته باشد. مدل‌های پیش‌بینی باید قادر به شبیه‌سازی تغییرات بازار و رفتار مصرف‌کنندگان در سطح‌های مختلف باشند. به این ترتیب، می‌توانند برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تری برای مدیریت موجودی و تأمین کالا انجام دهند.

۶. مضمون ۶: ریسک‌های تکنولوژیکی

ریسک‌های مرتبط با تغییرات تکنولوژیکی و حملات سایبری در دنیای دیجیتال امروزی از اهمیت زیادی برخوردار هستند. این نوع ریسک‌ها می‌تواند به از دست دادن داده‌ها یا اختلال در سیستم‌های اطلاعاتی منجر شود. از این رو، مدل‌های یادگیری ماشین باید قادر به پیش‌بینی این نوع تهدیدات و شبیه‌سازی آن‌ها در سناریوهای مختلف باشند.

۷. مضمون ۷: ریسک‌های غیرمترقبه

حوادث غیرمترقبه مانند بلایای طبیعی و بحران‌های اقتصادی می‌توانند به‌طور مستقیم بر تأمین و توزیع کالاها تأثیر بگذارند. در اینجا، استفاده از مدل‌های پیش‌بینی مبتنی بر یادگیری ماشین می‌تواند به شبیه‌سازی اثرات این بحران‌ها کمک کرده و به تصمیم‌گیری بهتر در مواجهه با چنین شرایطی کمک کند.

۸. مضمون ۸: ریسک‌های کیفیت

یکی دیگر از چالش‌های عمده در زنجیره تأمین، ریسک‌های مرتبط با کیفیت محصولات و خدمات است. هرگونه نقص در کیفیت می‌تواند منجر به بازگشت محصولات، تأخیر در تحویل یا حتی از دست دادن اعتبار شرکت شود. بنابراین، مدل‌های مدیریت ریسک باید قابلیت پیش‌بینی ریسک‌های کیفیتی را داشته باشند و راهکارهای موثری برای مدیریت این ریسک‌ها ارائه دهند.

۹. مضمون ۹: ریسک‌های عدم قطعیت

عدم قطعیت در عرضه مواد اولیه و تغییرات در پیش‌بینی نیازمندی‌ها می‌تواند به اختلال در زنجیره تأمین منجر شود. مدل‌های هوشمند باید بتوانند این عدم قطعیت‌ها را پیش‌بینی کرده و در صورت بروز مشکل، به‌طور خودکار تنظیمات مورد نیاز را برای ادامه فرایند تأمین انجام دهند.

۱۰. مضمون ۱۰: کاربرد یادگیری ماشین

یکی از اساسی‌ترین بخش‌های تحقیق حاضر استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین در مدیریت ریسک است. این تکنیک‌ها به شبیه‌سازی، پیش‌بینی و تحلیل داده‌های بزرگ

برای شناسایی الگوهای پنهان کمک می‌کنند. استفاده از این روش‌ها در تحلیل ریسک‌های زنجیره تأمین می‌تواند تأثیر زیادی در بهبود عملکرد و کاهش هزینه‌ها داشته باشد.

تفسیر و تحلیل

مجموعه کدهای فرعی که در این تحقیق شناسایی شده‌اند، به‌طور مستقیم به مضامین مختلف ریسک‌های موجود در زنجیره تأمین مرتبط هستند. هر مضمون و کد فرعی به ابعاد خاصی از ریسک‌ها پرداخته و به ما کمک می‌کند تا نقشه دقیقی از تهدیدات و چالش‌ها در زنجیره تأمین ایجاد کنیم. بر اساس این تحلیل‌ها، مدل‌های هوشمند مدیریت ریسک می‌توانند دقیق‌تر، سریع‌تر و کارآمدتر عمل کنند، که این امر به‌ویژه در دنیای پیچیده و پویا امروز اهمیت زیادی دارد.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق، هدف اصلی طراحی مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین بود. این مدل با در نظر گرفتن پیچیدگی‌ها و چالش‌های متعددی که در زنجیره‌های تأمین به‌ویژه در دنیای کنونی با آن مواجه هستیم، سعی داشت تا یک راهکار نوآورانه برای شبیه‌سازی و مدیریت ریسک‌ها ارائه دهد. ریسک‌ها در زنجیره تأمین می‌توانند انواع مختلفی داشته باشند و از نوسانات مالی و مشکلات تأمین‌کنندگان گرفته تا چالش‌های لجستیکی و تهدیدات امنیتی، همه در ایجاد اختلال و کاهش بهره‌وری تأثیرگذار هستند.

در این نتیجه‌گیری، ابتدا به بررسی نتایج تحقیق و سپس تحلیل مدل هوشمند طراحی شده پرداخته می‌شود. همچنین، به توصیه‌ها و پیشنهادات برای بهبود مدل و همچنین آینده‌پژوهی‌های ممکن پرداخته خواهد شد.

- تحلیل نتایج تحقیق

نتایج تحقیق نشان‌دهنده این است که استفاده از یادگیری ماشین در مدیریت ریسک‌های زنجیره تأمین می‌تواند بسیار مؤثر واقع شود. یادگیری ماشین، با قابلیت تحلیل داده‌های بزرگ و شبیه‌سازی وضعیت‌های مختلف، این امکان را فراهم می‌آورد که پیش‌بینی‌های دقیقی در مورد ریسک‌های مختلف زنجیره تأمین انجام شود. از جمله مواردی که در تحقیق مشخص شد، توانایی یادگیری ماشین در شبیه‌سازی تأثیرات

ریسک‌های مالی، لجستیکی، قانونی و حتی بحران‌های غیرمترقبه بود. این به این معناست که مدیران زنجیره تأمین می‌توانند با استفاده از این مدل‌ها، استراتژی‌های دقیق‌تری برای پیشگیری از بروز بحران‌ها و یا کاهش تأثیر آن‌ها تدوین کنند.

یکی از جنبه‌های مهم این تحقیق، طراحی یک مدل هوشمند بود که می‌تواند تمامی این ریسک‌ها را شبیه‌سازی کرده و به‌طور خودکار به مدیران پیشنهادات لازم را در زمینه مدیریت بحران و تطبیق استراتژی‌های مدیریت ریسک ارائه دهد. این مدل با استفاده از الگوریتم‌های پیشرفته یادگیری ماشین قادر است به شناسایی الگوهای پنهان در داده‌های تاریخی و پیش‌بینی وضعیت‌های آینده کمک کند.

-مدل هوشمند مدیریت ریسک

مدل هوشمند مدیریت ریسک در این تحقیق، به‌طور خاص بر استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین برای پیش‌بینی و شبیه‌سازی ریسک‌ها در زنجیره تأمین تمرکز داشت. این مدل به‌طور جامع و با در نظر گرفتن تمام جنبه‌های موجود در زنجیره تأمین، ریسک‌ها را شبیه‌سازی کرده و آن‌ها را به دسته‌های مختلف تقسیم‌بندی کرد. با استفاده از این مدل، سازمان‌ها می‌توانند ریسک‌های مختلفی از جمله ریسک‌های مالی، تأمین‌کننده، لجستیکی، کیفیتی و حتی بحران‌های غیرمترقبه را شبیه‌سازی کرده و برای هر کدام برنامه‌های مختلفی برای مقابله طراحی کنند.

در این مدل، یادگیری ماشین از طریق الگوریتم‌های شبیه‌سازی و پیش‌بینی، قادر است روابط پیچیده و غیرخطی میان ریسک‌های مختلف را شناسایی کند. این ویژگی به‌ویژه در تحلیل وضعیت‌های پیچیده و پیش‌بینی روندهای آینده در زنجیره تأمین حائز اهمیت است. به‌طور مثال، این مدل می‌تواند پیش‌بینی‌هایی درباره تأثیر نوسانات ارزی، بحران‌های اقتصادی، تغییرات تقاضا و حتی تهدیدات سایبری بر روند تأمین کالاها و خدمات انجام دهد. این امر به سازمان‌ها این امکان را می‌دهد تا اقدامات پیشگیرانه‌ای را قبل از وقوع بحران‌های جدی انجام دهند و از ایجاد اختلالات عمده در زنجیره تأمین جلوگیری کنند.

- چالش‌ها و موانع پیش رو

اگرچه مدل هوشمند طراحی شده در این تحقیق مزایای بسیاری دارد، اما همچنان چالش‌ها و موانعی وجود دارند که باید در نظر گرفته شوند. یکی از این چالش‌ها مربوط به

پیچیدگی‌های فنی الگوریتم‌های یادگیری ماشین است. این الگوریتم‌ها نیاز به داده‌های بزرگ و متنوع دارند تا بتوانند الگوهای پیچیده را شبیه‌سازی کنند. در واقع، برای عملکرد بهینه مدل، داده‌های ورودی باید دقیق، کامل و به‌روز باشند که این مسئله در برخی مواقع به‌ویژه در زنجیره‌های تأمین پیچیده ممکن است مشکل‌ساز شود.

همچنین، از آنجا که یادگیری ماشین در نهایت بر اساس داده‌های تاریخی و تجزیه و تحلیل آن‌ها عمل می‌کند، پیش‌بینی‌های مدل در مواقعی که شرایط غیرمنتظره و جدید به وجود می‌آید، ممکن است دقیق نباشد. به همین دلیل، ضرورت به‌روزرسانی مداوم مدل و داده‌های ورودی به آن برای حفظ دقت پیش‌بینی‌ها، از اهمیت بالایی برخوردار است.

علاوه بر این، پیاده‌سازی این مدل در سازمان‌ها نیازمند آموزش‌های ویژه برای کارکنان است. زیرا ممکن است بسیاری از مدیران زنجیره تأمین و یا تحلیلگران داده با این تکنیک‌ها آشنا نباشند. بنابراین، آموزش و ارتقاء سطح آگاهی در زمینه استفاده از مدل‌های هوشمند یادگیری ماشین، یک گام اساسی در موفقیت پیاده‌سازی این مدل‌ها خواهد بود.

- پیشنهادات برای بهبود مدل

برای بهبود مدل مدیریت ریسک در زنجیره تأمین، می‌توان پیشنهادات زیر را در نظر گرفت:

۱. افزایش تنوع داده‌ها: یکی از راهکارهای اساسی برای بهبود دقت

پیش‌بینی‌های مدل، استفاده از داده‌های مختلف و جامع‌تر است. به‌ویژه در شرایط پیچیده‌تری که در زنجیره‌های تأمین وجود دارد، تنوع در نوع داده‌ها و منابع آن می‌تواند به دقت بیشتر مدل کمک کند.

۲. ادغام مدل‌های هوشمند با سیستم‌های ERP: به‌منظور بهره‌برداری بهتر از

مدل‌های یادگیری ماشین، پیشنهاد می‌شود که این مدل‌ها به سیستم‌های برنامه‌ریزی منابع سازمانی (ERP) یکپارچه شوند. این کار می‌تواند باعث بهبود شفافیت داده‌ها و افزایش کارایی مدل‌ها در پیش‌بینی ریسک‌ها شود.

۳. استفاده از الگوریتم‌های یادگیری عمیق: برای شبیه‌سازی و پیش‌بینی

ریسک‌های پیچیده‌تر، می‌توان از الگوریتم‌های یادگیری عمیق که توانایی تحلیل

داده‌های پیچیده‌تر را دارند، استفاده کرد. این الگوریتم‌ها می‌توانند با دقت بیشتری به تحلیل الگوهای پیچیده و پیش‌بینی دقیق‌تر کمک کنند.

۴. **ارزیابی و بهینه‌سازی مستمر مدل:** از آنجا که شرایط بازار و زنجیره تأمین به‌طور مداوم در حال تغییر است، ارزیابی و بهینه‌سازی مستمر مدل باید در دستور کار قرار گیرد. به‌روزرسانی داده‌ها و الگوریتم‌ها باید به‌طور منظم انجام شود تا مدل همواره دقت بالایی داشته باشد.

۵. **پیش‌بینی ریسک‌های غیرمترقبه:** از آنجا که بحران‌ها و ریسک‌های غیرمترقبه همیشه وجود دارند، استفاده از مدل‌های شبیه‌سازی برای شبیه‌سازی چنین رویدادهایی و ایجاد سناریوهای مختلف می‌تواند مفید باشد.

در نهایت، طراحی مدل هوشمند مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از تکنیک‌های یادگیری ماشین، ابزاری بسیار کارآمد برای پیش‌بینی و شبیه‌سازی ریسک‌ها است. این مدل‌ها می‌توانند به‌طور مؤثری در کاهش ریسک‌ها و بحران‌ها در زنجیره‌های تأمین کمک کنند و در نهایت منجر به بهبود کارایی و کاهش هزینه‌ها در این حوزه شوند. پیشنهادات و نتایج این تحقیق می‌تواند راهگشای بهبود فرآیندهای مدیریت ریسک در سازمان‌ها باشد و کمک کند تا سازمان‌ها با استفاده از این مدل‌ها، تصمیمات بهتری برای مواجهه با ریسک‌های مختلف اتخاذ کنند.

منابع:

- دانشور، م. و نیکخواه، ر. (۱۴۰۱). مدیریت ریسک در زنجیره تأمین: چالش‌ها و راهکارها. فصلنامه مدیریت استراتژیک، ۲۴(۳)، ۷۱-۵۵.
- بیات، م. و شاه‌محمدی، ف. (۱۴۰۰). تحلیل ریسک در زنجیره تأمین: مدل‌ها و ابزارها. مجله تحقیقاتی مدیریت، ۱۸(۲)، ۴۶-۳۲.
- دشتی، م. و خلیلی، ن. (۱۴۰۰). مدیریت ریسک در زنجیره تأمین با استفاده از یادگیری ماشین. نشریه علم و فناوری، ۳۰(۱)، ۱۶۸-۱۵۴.
- محمدی، ف. و فرزام، م. (۱۴۰۱). یادگیری ماشین و کاربرد آن در شبیه‌سازی ریسک‌های زنجیره تأمین. مجله فناوری‌های نوین، ۲۲(۳)، ۲۱۳-۱۹۹.
- کریمی، ر. و جلیلیان، ش. (۱۴۰۰). مدل‌های یادگیری ماشین در مدیریت ریسک زنجیره تأمین. فصلنامه علم داده و هوش مصنوعی، ۱۶(۴)، ۲۳۰-۲۱۷.

عابدینی، م. و شریفی، ف. (۱۴۰۱). یادگیری ماشین در بهینه‌سازی فرآیندهای تصمیم‌گیری در زنجیره تأمین. نشریه مدیریت کاربردی، ۲۳(۲)، ۹۲-۱۰۵.

کازمی، ن. و جعفری، س. (1401). به‌کارگیری الگوریتم‌های یادگیری ماشین برای شناسایی ریسک‌های زنجیره تأمین. مجله استراتژی و مدیریت ریسک، ۱۹(۵)، ۴۸-۳۴.

Choi, T. M., & Cheng, T. C. .. ())))) Sppply Chain Risk Management and Machine Learning: An Integrated Approach. Comuuters & Industrial Engineering, ,,, , <https://doi.org/... /... /cie.....>

Benassi, G. & Biesiada, .. (1111). Machine Learning Techniques for Risk Management in Supply Chains: A Review5 Procedia C.R., ,, 1-..
<https://doi.org.... ///// /procir.....> ... 999

hhangt X7, . ang. D., . hhao, X. .))))) Data-. riven Spppy Chain Risk
Management: A Machine Learning Approach. uropean Journal of
Operational Research, (((()), 222-888.
<https://doi.org/... /... /ejor.....> ... 777

hhang, .. , & Xie, X. ()))))3 Deep 9earning Model for Sppply Chain Risk Assessment. Journal of Risk Research, ((()), 777-... 1
<https://doi.org/...> // // // // // // // // // // // // //

/ abrizi, M. S.. & Tavakkol, M. I)) The Role of Machine Learning in Predicting Sppply Chain Risks: An Integrated Approach. Comuuters & Industrial Engineering, 66666666
htts: //doi.org/... /cie7.....

Shafiee, M., & Naderi, B. (2020). A Hybrid Machine Learning Model for Supply Chain Risk Prediction. *Journal of Supply Chain Management*, 26(4), 99-111. <https://doi.org/10.1111/jscm.12444>

8i, .. , & Liao, C. ())))) Predicting Risks in the Spply Chain using Mac(ine Learning Lgorit.m s. International Journal of Prod.c tion .c onomics, ,,, <http://doi.org/... /ijpe.....>

.. ang, Y., & Li, Q. (2018). Machine Learning for Supply Chain Risk Management: A Review. *Journal of the Operational Research Society*, 69(1), 13-24. <https://doi.org/10.1016/j.jors.2017.08.011>

/ aryannis, G., Valaki, .. , & Papanikolaou,, M. ())))) Machine Learning for
Spupply Chain Risk Management: A Survey and Future Directions.
Comuuters & Industrial Engineering, ,,, ,
htt:s://doi.org.00..... ..cie.....

bbner, . . , & Jahn, S. ())))) Artificial Intelligence and Machine Learning
in Sppply Chain Risk Management. International Journal of Production
Research, ((()), 8888-..... <https://>: